

POLSKA ZBROJNA

PISMO CODZIENNE

Adres Redakcji i Administracji ORLA 6. Telefony: 24-24 (Redakcja —
egdz. 20), codziennie od godz. 9-ej do 1-ej i od 17-ej do 20-ej, 20-21 (Administracja)

2-28 (Redakcja nocna od godziny 20-ej). Naczelny redaktor przyjmuje codziennie od

godz. 17-ej do 18-ej. Poczta konto czekowe Nr 2937. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Wpłaty skutecznie Administracja w dniach od 1 — 5 i 15 — 18 każdego miesiąca.

PRZEDPŁATA: w Warszawie miesięcznie wraz z odnośnikiem do domu i z przysyłką
poczt. włącznie z „Dzien. Pers.” mk. 5.500.000, zagranicą i w Gdańsku mies. 12.000.000
Prenumerata z odbiorem na miejscu 3.000.000 mk. Cena numeru 250.000 ma
z „Dziennikiem Personalnym” 400.000

OGŁOSZENIA: Za wiersz milimetry, szerokości szpalty redakcyjnej: na 1 stronie
30 gr., w tekście 25 gr., nekrologi 20 gr., reklamy 20 gr., drobne 10 gr. za wyraz.
Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Ceny ogłoszeń obowiązują w złotych obliczo-
nych na marki po urzędowym kursie franka złotego podanego codziennie w Monitorze

Żona zgonu Wilsona

BERLIN, 5.2 (PAT). „Berliner Tageblatt” donosi z Waszyngtonu: Zwłoki Wilsona będą wystawione wroczyście w rotundzie Kapitolu w Waszyngtonie. Data pogrzebu nie jest jeszcze ustalona. Pogrzeb odbędzie się prawdopodobnie w Arlington. Ostatnie słowa, które Wilson wyrzekł przed utratą przytomności do lekarza, brzmiały „Jestem zżalonym człowiekiem, złamaną maszyną. Jestem gotów...” Wilson stracił przytomność na 13 godzin przed śmiercią.

LONDYN, 5.2 (A. W.) Zwłoki zmarłego prezydenta Wilsona złożone zostaną w podziemiach budującej się katedry św. Piotra i Pawła w Mount St. Albans w pobliżu Waszyngtonu. Nowa katedra podobna będzie do londyńskiego opactwa westminster-skiego.

Rokowania niemiecko-angielskie w sprawie reparacji

BERLIN, 5.2 (Pat). „Die Zeit” organ ministra Stresemanna, donosi, że minister finansów Rzeszy dr. Luther udzielił zainteresowanym kołom następującego wyjaśnienia o rokowaniach niemiecko-angielskich w sprawie reparacji. „German Reparation Recovery Act” przewiduje wypłatę w gotówce w sumie 15—17 milionów zł. mk. miesięcznie. W obecnym stanie finansowym Rzeszy wznowienie tych wypłat nie jest możliwe bez naruszenia równowagi finansowej Rzeszy. Jakie znaczenie posiada dzisiaj ta suma dla Niemiec, świadczy o tym fakt, że ogólna suma pensji dla urzędników Rzeszy wynosi 45 milionów mk. złotych miesięcznie. Dlatego rząd niemiecki uczynił w Londynie propozycję innego załatwienia reparacji należnych Anglii. Propozycje te zostały ostatnio uzupełnione i rząd niemiecki ma nadzieję dojścia z rządem angielskim do porozumienia, co mogłoby usunąć trudności jakie spotyka dotąd handel w formie celi importowych angielskich, wynikających z reparacji.

Ze sportu

CHAMONIX, 5.2 Ostateczna spróbowana kwalifikacja gier olimpijskich jest następująca: Norwegia 134 i pół punktów, Finlandja 76 i pół, Anglja 30, Stany Zjednoczone 29, Szwecja 26, Austrja 25, Szwajcaria 24, Francja 16 i pół, Czechosłowacja 8 i pół, Włochy i Kanada po jednym punkcie.

CHAMONIX, 5.2 (PAT). Norweg Tullin Thans pobit rekord skoku na narciach, osiągając 58 i pół metrów.

CHAMONIX, 5.2 (PAT). Ogólny podział miejsc zwycięstw w igrzyskach olimpijskich przedstawia się jak następuje: Norwegja, Finlandja, Anglja, Stany Zjednoczone, Szwecja, Austrja, Szwajcaria, Francja, Kanada, Czechosłowacja, Belgja, Włochy.

Inauguracja T-wa Japońsko-Polskiego w Tokio

TOKIO, 5.2 (PAT). Dziś odbyło się inauguracyjne posiedzenie Towarzystwa Japońsko-Polskiego. Pre-

zesem Towarzystwa został baron Megata.

Nota w sprawie Państw. Stadniny Janowskiej

Dnia 30 stycznia r. b. zastępcą prezesa delegacji polskich w komisjach reewakuacyjnej i specjalnej w Moskwie Dr. Edward Kuntze przesłał prezesowi delegacji rosyjsko-ukraińskiej notę w sprawie zwrotu Państwowej Stadniny Janowskiej i jej przychowku. W nocie tej podkreślono, że zwrot stadniny Janowskiej zapewniony został przez Rosję i Ukrainę specjalnym protokołem dodatkowym Nr. 9 do traktatu ryskiego, wobec czego komisja reewa-

kuacyjna w tej sprawie miała jedynie wykonać kategorię zobowiązanie sowieckie z dnia 18 marca 1921 roku. Jednakże w ciągu dwu i pół letniego okresu pracy strona sowiecka nie przedsięwzięła środków celem ustalenia miejsca znajdowania się stadniny Janowskiej, jak również stadnin prywatnych, a na pisma w tej sprawie nie udzieliła nawet odpowiedzi. Nota domaga się wykonania przyjętego w Rydze zobowiązania. (PAT.)

Przywrócenie komunikacji okrętowej Prus i Gdańska z Niemcami

GDAŃSK, 5.2 (PAT). Na skutek energicznej akcji, podjętej przez Gdańsk i Prusy Wschodnie, rząd niemiecki przywrócił przerwana niedawno z powodu nierentowności komunikację okrętową pomiędzy Niem-

cami i Prusami Wschodnimi z jednej strony, a Gdańskiem z drugiej. Chodzi tu głównie o uniknięcie kontroli polskiej, z jaką połączona jest podróżowanie kolejami.

Stowarzyszenie francusko-włoskie

MARSYLJA, 5.2. (PAT). Byli włoscy uczestnicy wojny utworzyli stowarzyszenie francusko-włoskie,

mające na celu realizację sojuszu francusko-włoskiego, jako straż przedniej unji łacińskiej.

Perfrakcje sowiecko-rumuńskie

CHIRKÓW, 5.2 (Rps.). Jak komunikują z Odessy, obrady mieszanej sowiecko-rumuńskiej komisji w sprawie uprzedzenia i uregulowania zatargów, mogących wyniknąć nad Dniestrem, rozpoczęły się dn. 21 stycznia w m. Bendera. sowiecka delegacja składa się z dowódcy pogranicznej dywizji, szefa odeskiej czerezwyczajki i prokuratora gubernialnego, ze strony Rumunii biorą

udział: generał Jowanowicz, szef policji politycznej w Besarabji, Huzaresku i prezes sądu okręgowego w Kiszyniowie. Komunikat sow. szczegółowo opisuje uroczyste przyjęcie, okazane przez władze rumuńskie delegacji sow. i honory, czynione tej delegacji przez zarząd miejski. Delegacja sow. jest najzupełniej zadowolona z przebiegu rokowań, które w dalszym ciągu trwają.

Dwie Izby Ros. Kongresu Związkowego

MOSKWA, 5.2 (PAT). Centralny komitet wykonawczy SSSR, wybrany przez kongres związkowy, podzielił się, zgodnie z konstytucją SSSR, na dwie izby: 1) radę związkową, złożoną z 440 członków, proporcjonalnie do liczby ludności poszczególnych republik, 2) radę narodowościową ze 100 członków, przyczem każda republika lub obszar autonomiczny reprezentowane są w tej radzie przez 1 do 5 członków. Prezydium centralnego komitetu wykonawczego SSSR. składa się z 21 członków, a mianowicie: 7 przedstawicieli prezydium rady związkowej, 7 prezydium

rady narodowościowej i 7 wybranych przez obie rady na wspólnym posiedzeniu. W skład prezydium wchodzi m. in.: Tomskij, Czurupa, Rakowski, Czubar, Rudzutak, Frunze, Kalinin, Kamieniew, Stalin, Petrowskij, Czerwiakow i Narimanow. Sekretarzem prezydium jest Enoukidze Przewodniczącym centralnego komitetu wykonawczego SSSR. jest Kalinin, komitetu RSFSR Petrowskij ukraińskiego Narimow, krajów zakaukaskich Czerwiakow. Sekretarzem komitetu wykonawczego RSFSR jest Kiselow.

Sprawa Niemna w Lidze Narodów

GENEWA, 5.2 (PAT.) Na posiedzeniu publicznym w sekretarjacie Ligi Narodów, Davies oświadczył między innymi, że Niemen był dotąd zaniedbany, ponieważ dawny rząd niemiecki i rząd carski ze względów strategicznych nie pozwalały na ekonomiczne podniesienie się krajów, leżących w dorzeczu Niemna. Upadek tych rządów i przyjsie demokratycznych wysuwa kwestję Niemna na naczelną miejsce.

Transport saletry dla Polski

GDAŃSK, 5.2 (PAT) Do portu gdańskiego przybył ostatnio parowiec duński „Amalionborg”, który po 58 dniowej podróży przywiózł z Chili ładunek 5.000 ton saletry chilijskiej, wartości 100.000 funtów angielskich. Transport ten przeznaczony jest w przeważnej części dla Polski. Prasa gdańska przypisuje temu faktowi duże znaczenie, albowiem po raz pierwszy zdarzyło się, że ładunek saletry chilijskiej nadzedł do Gdańska wprost z Chili z pominięciem Hamburga. Hamburg był do tej pory najważniejszym na świecie rynkiem targowym na saletrę. Na drugim miejscu dopiero stał Liverpool.

Gen. Piepielajew skazany na śmierć

MOSKWA, 5.2 (Ag. Wsch.) W Czyście zakończony został wielki proces przeciwko byłemu generałowi carskiemu, Piepielajewowi. Mimo wyrażenia skruchy przez Piepielajewa z powodu działalności antysowieckiej oraz oświadczenia gotowości pójścia na służbę sowiecką, Piepielajew i 20-tu jego towarzyszy skazano na śmierć.

Pożar domu, gdzie zamordowano Mikołaja II

MOSKWA, 5.2 (Rps.). W mieście Jekaterynburgu na Uralu spłonął dom Ipatowa, w którym w r. 1918 bolszewicy wymordowali całą rodzinę cesarską z cesarzem Mikołajem II na czele. Śledztwo prowadzone przez władze miejscowe nie stwierdziło przyczyn pożaru. Od chwili pamiętnego morderstwa dom ten cały czas stał pustką.

Tajemniczy wybuch w Charkowie

MOSKWA, 5.2 (Rps.) Jak komunikują z Charkowa, w piątek 1 lutego w Charkowie na jednej z głównych ulic z niewiadomej przyczyny zaszedł wybuch a następnie pożar w sklepie z bronią i materiałami wybuchowymi. Wybuch zupełnie zniszczył cztery piętra domu i zabił wszystkich obecnych w sklepie ludzi, a także wielu przechodniów. W ślad za wybuchem dom zapalił się i wskutek pożaru również zginęło kilkanaście osób, gdyż lokatorowie 7 piętra skakali na bruk, nie mogąc się ratować z powodu zniszczenia schodów.

Uchwalenie dwuletniej służby wojskowej przez Sejm w 2-gim czytaniu

Sejm — pamięci Wilsona

Na wczorajszym posiedzeniu Sejm Marszałek Rataj wygłosił następujące przemówienie poświęcone pamięci zmarłego Prezydenta Wilsona.

Dnia 3 lutego umarł Tomasz Wodrow Wilson. Jeśli wiadomość o śmierci tego wielkiego obywatela Stanów Zjednoczonych wielkiego męża stanu i uczonego poruszyła świat cały, to szczególnie silnym a boleśnym echem musiała się odbić w Polsce. Nazwisko zmarłego bowiem związało się w sposób nierozwalny z odbudową naszej niepodległości.

Wilson był tym, który w chwili największego napięcia wojny w chwili, kiedy wojny się wazyły to na jedną, to na drugą stronę, kiedy sprawą polską szermowano na gruncie międzynarodowym ze stanowiska taktycznego, proklamował, jako Prezydent Stanów Zjednoczonych w swym orędziu do senatu z dnia 22 stycznia 1917 roku w sposób zdecydowany konieczność odbudowania Polski. W rok później 8 stycznia 1918 r., formułując w swych 14 punktach zasady, na których ma być zbudowany pokój, punkt 13 poświęcił sprawie Polskiej, stwierdzając konieczność odbudowania Państwa Polskiego i zapewnienia mu dostępu do morza.

Postanowienia traktatów, powołujących Polskę do życia państwowego, są rozwinięciem 13 punktu Wilsona. Fakt ten pozostanie na wieki zapisany w sercach Polaków, a imię Wilsona będzie wymawiane z czcią przez pokolenia.

Sejm, jako reprezentacja narodu, w dniu dzisiejszym składa u trumny zmarłego wyrazy głębokiego żalu i wdzięcznego wspomnienia.

W imieniu Sejmu przesyłam Pani Wilson wyrazy współczucia.

Następnie na znak żałoby zarządził 10-minutową przerwę.

Depesza kondolencyjna Marszałka Sejmu do Wdowy brzmi:

„W imieniu Sejmu Rzeczypospolitej wyrażam Pani głębokie współczucie z powodu straty, jaka Panią dotknęła. Ból z powodu śmierci P. Wilsona ponajmniej u nas jeszcze wspomnienie szlachetnej i energicznej akcji, którą był rozwinął na korzyść wskrzeszenia Polski. Imię Prezydenta Wilsona zostanie na zawsze w sercach wszystkich Polaków. (PAT.)

Po przerwie odesłano kilka ustaw w pierwszym czytaniu do odpowiednich Komisji, uchwalono rezolucję wzywającą rząd do uregulowania spraw dotyczących gruntów zajętych pod koleje żelazne przez okupantów do przedłożenia jednolitej ustawy o wywłaszczeniu gruntów na cele użyteczności publicznej dla całego państwa.

Następnie Sejm w 2-gim i 3-cim czytaniu przyjął ustawę o ratyfikacji konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi podpisaną w Genewie 30 września 1921 r.

Ustawa poborowa

Przystąpiono do dalszej rozprawy nad ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Ostatni przemawiał sprawozdawca p. Zamorski (Zw. L. N.). Chciałem odpowiedzieć na parę zasadniczych zarzutów, wysuwanych przeciw ustawie. Przedewszystkiem twierdzenie, że inteligencji wskutek półtorarocznej służby będą korzystali z przywilejów nie jest słusznym, gdyż według ustawy mają początkowo służyć, to jest 78 tygodni, podczas tego czasu powinni złożyć egzamin na oficera rezerwy, gdyż w przeciwnym razie muszą odsłużyć pełne dwa lata. Po zwolnieniu, jako oficerowie rezerwy odrywają w pierwszych czterech latach dwa ćwiczenia po 6 tygodni, w drugich czterech latach 2 po 8 tygodni i potem dwa ćwiczenia po 4 tygodnie — razem więc służą 78+12+16+8 to jest 114 tygodni, gdy zwykły szeregowiec służy dwa lata, to jest 118 tygodni, różnica więc jest znikoma.

Ponieważ jednak chodzi o zachęcenie młodzieży do ubiegania się o stopień oficera rezerwy, więc czyni im się udogodnienia ważne, mianowicie rozłożenie 18 i pół miesięcy czasu służby na okresy 15 miesięcy, i 3 i pół miesiąca, co pociąga za sobą stratę tylko jednego roku studiów. Gdyby nie to udogodnienie, to przecież student mógłby sobie wyliczyć, że, nie korzystając ze swego cenzusu naukowego, da się wziąć do wojska, i dzięki swej inteligencji prędko osiągnie wyszkolenie i na podstawie ustawy będzie mógł być przedwcześnie urlopowany.

Zaznaczam jeszcze, że u nas w odróżnieniu od innych państw niema t. zw. inteligentkiego egzaminu, służącego jedynie dla uzyskania ulg wojskowych, które w ten sposób

przysługują jedynie młodzieńcom, którzy ukończyli normalne gimnazja. Zaczepiono również ulgi dla właścicieli drobnych gospodarstw. Ustawa przewiduje je tylko dla sierot, którzy nie są żywicielami dla nikogo, lecz jedynymi właścicielami małego gospodarstwa rolnego. Takich jest wskutek wojny w południowych i wschodnich województwach około 1500. Nie mogę podzielić obaw, że powstaną na tym tle nadużycia, gdy rodzice dadzą za życia synowi kawałek gruntu, gdyż ustawa mówi wyraźnie, że musi to być gospodarstwo odziedziczone, a więc nabyte drogą spadku, a nie darowizny, czy kupna.

Co do prawa odwoływania się od orzeczeń komisji poborowych, to uważałbym je za bardzo szkodliwe, bo każdy poborowy uznany za zdolnego wszczynalby kroki prawne przeciw temu orzeczeniu w nadziei, że komisja odwoławcza znajdzie w nim jakie braki.

Wprawdzie mimo odwołania miałby iść do koszar, ale tam nie byłby materiałem żołnierskim, będąc niejako, jak mówią, jedną nogą w wojsku, a drugą w „cywilu“, pierwsze więc miesiące szkolenia byłoby stracone. Na omyłkę jest tylko jedno lekarstwo: Gdy człowiek okazuje się podczas służby mniej zdatnym — idzie do szpitala i superrewizji. Jest to system praktykowany w Austrii i w Niemczech, tylko w Rosji było prawo odwoływania się.

Głosowanie

W głosowaniu odrzucono poprawki p. Królikowskiego, Liebermana i Kościółkowskiego o skrócenie czasu służby wojskowej, odpowiednio do 6, 12 i 18 miesięcy.

Przyjęto poprawkę p. Kościółkowskiego do art. 6, aby cudzoziemcy,

którzy uzyskali obywatelstwo polskie obowiązani byli stawić się raz do poboru (tu następuje poprawka) w najbliższym terminie urzędowania komisji poborowej.

Odrzucono proponowane przez p. Królikowskiego nowe art. 9, 10 i 11. Odrzucono proponowane przez pp. Wędziagolskiego i Kirszbrauma powierzenie komisjom rozpoznawczym funkcji instancji odwoławczej.

Odrzucono poprawki redakcyjne p. Feldmana do art. 20 i p. Hartglassa do art. 31.

Przy art. 35 (orzeczenia komisji poborowej, i rekursy przeciw nim) odrzucono poprawki pp. Wędziagolskiego i Kirszbrauma zmierzające do zmiany tego artykułu.

Przy art. 44 który brzmi: poborowi, uznani za zdolnych do służby w wojsku stałym, mają prawo do 18 i półmiesięcznej służby w wojsku stałym oraz do odroczenia terminu wcielenia do wojska stałego — odrzucono wniosek p. Langera o skreślenie tego artykułu, a przyjęto poprawkę p. W. Załuski słowa „18 i półmiesięczną“ zamienić na „półtoraroczną“.

Przy art. 51 odrzucono poprawkę p. Feldmana, by przy poborze zaliczano do pospolitego ruszenia bez poddawania przeglądowi wojskowo-lekarskiemu także nauczycieli religijnojęzycznej szkół publicznych lub prywatnych z prawem publicznym.

Przy art. 53 przyjęto poprawkę p. Gruszki o skreślenie słowa „wyłącznie“ w zdaniu „odroczenia służby w wojsku stałym może być udzielone jednemu żywicielowi rodziny, o ile utrzymanie jej jest zależne wyłącznie od jego pracy“. Odrzucono zaś poprawkę p. Hartglassa, by skreślić tę ulgę dla właścicieli odziedziczonych gospodarstw rolnych.

Przy art. 54 odrzucono poprawkę p. Hartglassa, żeby w określeniu kogo ma się uważać za jedynego żywiciela rodziny zamiast „jeden syn niezdolnych do pracy rodziców“ powiedzieć „jeden zstępny niezdolnych do pracy wstępnych“.

Przy art. 57 odrzucono poprawkę p. Ówiakowskiego, żądającą skreślenia ulgi co do odbycia służby w wojsku stałym (odroczenia terminu) dla o-

sób z wykształceniem średnim lub wyższym, odbywających za granicą praktykę w zakładach handlowych, przemysłowych lub rolniczych.

Przy art. 73 odrzucono poprawkę pp. Liebermana, Malinowskiego i Michalaka, domagającą się dodania ustępu, że powołanie rezerwistów w czasie pokoju nie jest dopuszczalne, jeśli ma na celu utrudnienie lub uniemożliwienie pracownikom jakiegokolwiek kategorii prowadzenie walk o lepszą płacę.

Przy art. 80 (podatek wojskowy od osób zwolnionych od obowiązku służby wojskowej) odrzucono poprawkę p. Liebermana o skreślenie tego artykułu a przyjęto poprawkę p. Wichlińskiego, aby po słowie „zwolnione“ dodać „w całości lub częściowo“.

Przy art. 85 odrzucono poprawkę p. Wędziagolskiego, by skreślić ten cały artykuł (udzielanie zwolnienia na służbę osobom uznanym za zdolne do służby wojskowej).

Przy art. 89 przyjęto poprawkę p. Greissa, by kara grzywny za przeciwdziałanie należytemu ułożeniu wykazów, spisów i list poborowych wynosiła nie 300 mil. mkp. lecz 500 złotych polskich.

Przy art. 93 i 98 odrzucono w imiennym głosowaniu 191 głosami przeciw 79 poprawkę p. Kirszbrauna, by karę śmierci za trudnienie się wywoływaniem chorób lub uszkodzeń cieleśnych w celu dopomagania do uchylania się od służby wojskowej zamienić na dożywotnie więzienie.

W art. 100 grzywnę, którą ma zapłacić winny zawarcie małżeńskiego wbrew art. 85 (t. j. bez zezwolenia władzy wojskowej) zmieniono ze 100 mil. mkp. na 150 złotych polskich. Przyjęto też do tego artykułu poprawkę p. Michalaka, by dodać: „Karze nie podlega osoba płci żeńskiej, która zawarła związek małżeński w myśl art. 85“.

Przy art. 114 odrzucono poprawkę p. Liebermana (by skreślić ustęp 1-szy: osoby uznane za zdolne do służby wojskowej uważane są za urlopowane).

W ten sposób przyjęto ustawę w drugim czytaniu. Trzecie czytanie i uchwalenie rezolucji odbędzie się na następnym posiedzeniu.

Wnioski nagłe

Sejm przyjął z kolei propozycje Komisji co do poprawek Senatu do ustawy o ochronie wynalazków — poczem wnioski nagłe motywowali:

Poseł Hartglas w sprawie wycofania przez rząd projektu ustawy o zniesieniu ograniczeń dla żydów — nagłość odrzucono.

Poseł Perl w sprawie nieumieszczania

nia daty na rozporządzeniach władz rządowych — nagłość odrzucono (125 przeciw 120).

Poseł Malinowski w sprawie wydanej pomocy dla pogorzaleców — nagłość przyjęto.

Następne posiedzenie w piątek o godz. 4 popoł.

Rola Cziezerina do Rządu Polskiego

Chargé d'affaires Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie p. Kazimierz Wyszynski otrzymał z komisariatu Ludowego dla spraw zagranicznych notę następującej treści:

„Do Pana K. Wyszynskiego Chargé d'affaires Rzeczypospolitej Polskiej“.

„Panie Chargé d'affaires, mamy zaszczyt prosić Pana o zakomunikowanie

wanie rządowi polskiemu gorącej wdzięczności rządu SSSR. za wyrażone z powodu śmierci W. I. Lenina, Przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych współczucie.

Korzystam ze sposobności, p. Chargé d'affaires, aby założyć zapewnienia mego prawdziwego poważania“ (—) Georgij Cziezerin (PAT.)

Umowa włosko-sowiecka

Przejechał przez Warszawę w drodze do Moskwy sow. kurjer dyplomatyczny, wiozący z Rzymu ostateczny tekst umowy włosko-sowieckiej. Po aprobowaniu tego tekstu

przez komisariat spraw zagr. Rzym będzie zawiadomiony o tem drogą radiotelegraficzną, poczem nastąpi prowizoryczne podpisanie aktu.

(Rps.)

Uroczystości Dziewiątej Dywizji Piechoty w Siedlcach

Dnia 2 lutego 9-ta Dyw. Piech. w Siedlcach urządziła uroczysty zjazd wszystkich swych oficerów, którzy w długich a pełnych chwale jej walkach odznaczyli się na polu bojowym czy organizacyjnym. — Zjazd ten zaszczycił swą obecnością obecny Generalny Inspektor piechoty gen. dyw. Sikorski, który 9-tą Dywizję w 1919 roku zorganizował i stał na jej czele jako D-ca bezpośredni do czerwca 1920, a następnie jako D-ca pośredni V-ej i III-ciej Armji stałe miał Dywizję w szeregu podległych sobie oddziałów.

Ciełe miasto powiatowe Siedlece ożywiło się niezwykle i przybrało wygląd odświętny i niecodzienny. — Na dworcu kolejowym przed przyjazdem gen. Sikorskiego zgromadziły się tłumy publiczności, stanęła w szyku paradnym kompanja honorowa ze sztandarem 22 pp., oraz liczny zastęp byłych i obecnych oficerów Dywizji Poleskiej wraz z obecnym

Przemówienia reprezentacyjne

W odświętnie przybranej sali Kasy Oficerskiej 22 pp. rozpoczął się około godz. 2-giej obiad, który zgromadził przeszło 100 uczestników.

Szereg przemówień rozpoczął gen. Jastrzębski, wznosząc kielich na cześć najwyższego Zwierzchnika siły zbrojnej Polski Prezydenta Rzeczypospolitej, a następnie na cześć pierwszego D-cy Dywizji gen. Sikorskiego.

Płk. Trojanowski przechodząc kolejno czyny bojowe Dywizji podkreślił to doniosłe znaczenie, jakie w każdej bitwie i dla każdego zwycięstwa odgrywała osoba D-cy gen. Sikorskiego, który wnosił niezłomną wiarę w ostateczne zwycięstwo, dając żołnierzowi hart i otuchę.

Podczas tragicznego odwrotu w lipcu 1920 najmniejszej depresji w niczem nie przejawia 9-ta Dywizja, a gdy opuściła wschodnią część teatru wojny — zdrowa i nadal silna zawzięła decydująco w zwycięstwie na północy nad Wkrą pod Nasielskiem i Pułtuskiem. — Wszystkie nieśmiertelne przykłady żołnierskiego hartu oparte są o twardą opokę rozkazów jej wodza: na Polesiu przy zdobyciu Mozyrza i Kalenkowicz w składzie Grupy Poleskiej, zdobywając Nasielsk w składzie Armji V-tej, idąc na Hrubieszów, Włodzimierz, Łuck i Dubno w Armji III wreszcie kończąc wojnę pod Mirem. To też czy to na stanowisku Szefa Sztabu Generalnego, czy też szefa Rządu gen. Sikorski pozostanie zawsze dla 9-tej Dywizji Piechoty jej moralnym d-cą, zaś idea jego pozostanie nieśmiertelna.

Następnie zabrał głos Starosta Siedlecki Kościuszko, który w gorącym i niezwykle szczerym przemówieniu jako reprezentant ludności cywilnej, wyraził głęboki hołd zasłużonej Dywizji i jej znakomitemu D-cy. — Podkreślając w dalszym ciągu harmonijne współzycie 9-tej Dywizji z ogółem społeczeństwa, podkreślił p.

Mowa gen. Sikorskiego

„Nie dla reklamy swych czynów bojowych zebraliśmy się tutaj z całej Polski, wyznajemy bowiem zasadę, że skromność jest pierwszą cechą dobrego żołnierza. Spotykamy się dzisiaj by przezek pamięć już spełniony obowiązek wobec Ojczyzny i okrzepnąć wewnątrz do dalszej niezłomnej pracy nad umocnieniem państwa i jego siły zbrojnej. Tak pięknie jak w dniu dzisiejszym manifestująca się jedność społeczeństwa i armji, oddziału i Dowódcy, szeregowych i oficera wreszcie pomnaża znakomicie te siły moralne wojska, których efektywne znaczenie

D-cą pułku Trojanowskim na czele. — Zjawił się również Starosta Siedlecki p. Kościuszko, reprezentacja miasta i przedstawiciele obywatelstwa miejscowego. D. O. K. Brześć Litewski reprezentował gen. Jastrzębski, zastępca D-cy tegoż O. K.

Przy dźwiękach hymnu narodowego gen. Sikorski przeszedł przed frontem kompanji honorowej i po przywitaniu się ze swoimi dawnymi oficerami odjechał do miasta.

W południe gen. Sikorski odbył przegląd wszystkich oddziałów Dywizji poczem w kościele garnizonowym uroczyste modły celebrował Ksiądz Infułat Dębiński, który też wygłosił kazanie okolicznościowe.

Po nabożeństwie ruszyły do defildy wszystkie oddziały 9-tej Dywizji wraz ze swoimi zdobnymi w krzyże Virtuti Militari sztandarami. Szły więc kolejno poczty sztandarowe 22 pp., 34 pp., 35 pp. I.9 p. a. c., 9 p. a. p., cały 22 pp. i 9 p. a. c.

Starosta, że widzi w tem zasługę długiego wpływu wychowawczego gen. Sikorskiego. Współzycie takie, stając poza granicą wszystkich walk partyjnych, jest istotną podstawą zdrowej państwowości.

W całym społeczeństwie polskim widzi mówca dwa wielkie odłamy: ludzi pozytywnej pracy i ludzi związanych, czy obciążonych wpływami partyjnymi. Podczas, gdy ci ostatni marnują energję narodową — zastęp pierwszy stale się zwiększa na pożytek Rzeczypospolitej. Ludzie ci z głębokim i niezachwianym zaufaniem odnoszą się do osoby gen. Sikorskiego. W grudniu 1922 r. w chwili ciężkiego kryzysu państwowego gen. Sikorski wykazał niepospolitą energję i siłę charakteru, niewątpliwie więc w dalszym rozwoju Państwowości polskiej, siła ta i energia niezłomna przyniosą wielkie korzyści Rzeczypospolitej.

Następnie przemawiał ks. kanonik Kobyliński, w serdecznych słowach wyrażając uczucia jakie kler polski żywi dla osoby gen. Sikorskiego, który w słusznym zrozumieniu interesów Państwa, Narodu i Kościoła miał odwagę poruszyć z martwego punktu ważną sprawę konkordatu między Polską a Stolicą Apostolską i bez wątpienia gdyby nadal został u steru Rządów sprawa ta byłaby pozytywnie załatwiona. Następnie zaś gen. Sikorski w czasie swych Rządów, warując słusne interesy państwa, pierwszy podjął iniejątywe zniesienia ograniczeń Kościoła Katolickiego, pozostałych po państwach zaborczych — co kler również wysoko sobie ceni.

Po przemówieniach tych zabrał głos gen. Sikorski, który kierując liczne toasty wypowiedziane pod adresem swoim w stronę żołnierza — szeregowego i podkreślając jego przedewszystkiem zasługi między innymi powiedział co następuje:

w wojnie trudno ująć w formułę stałą, ale które na kształt motoru siły żywej, decydują o skutecznym lub nieskutecznym użyciu w bitwie wszystkich środków materialnych. Te siły, bez której największa nawet liczba ludzi, karabinów i dział pozostanie martwą masą, niezdołną do złamania woli moralnej wyższego przeciwnika. Te siły, która prowadziła do zwycięstw hufce Alexandra wielkiego, Karola XII, Napoleona, czy też armje państw zwycięskich w 1918 r., i która to siła wreszcie uratowała Polskę i Europę w 1920 r. w bitwie nad Wisłą środkową.

Niech mi wolno będzie na wstępie wezwać Panów do poświęcenia swej pełnej szczerzej pietyzmu uwagi — tym, którzy odeszli od nas na zawsze. Winniśmy zaprzysiądź bohaterskim prochem rozsianym od Dniepru aż po Wisłę, na wszystkich szlakach odradzającej się we krwi i trudzie Polski, że ich ofiara nie pójdzie na marne. Jakkolwiek jałowe walki stronnictw godzą wciąż jeszcze w podstawę naszego bytu państwowego, jakkolwiek stan wewnątrz Państwa przypomina niejednokrotnie najgorsze wzory dziejów naszych, wywołuje w oczach źle informowanej zagranicy pozory narodu nieumiejącego się rządzić — to jednak trzeba stwierdzić, że niespożyte siły narodu torują sobie stale choć powoli zwycięską w przyszłość drogę. Przykład poświęcenia życia i krwi ofiarnych synów Ojczyzny — wzmacnia młodą duchowo Polskę, która nie spocznie, aż wyprowadzi Najjaśniejszą Rzeczypospolitą na należne jej drogi mocarstwowej potęgi.

Niech mi wolno będzie wspomnieć nieobecnego nie tylko wśród nas, ale, niestety, nieobecnego do dnia dzisiejszego w armji, Wodza, pod którego rozkazami wygraliśmy wojnę, niech mi wolno będzie wspomnieć imię Marszałka Piłsudskiego, który był i jest zawsze żywym wcieleniem i uosobieniem tych sił moralnych Narodu, o których mówiłem na wstępie.

Mechanizm nowoczesnej wojny jest niezwykle skomplikowany, by działać zwycięsko, funkcjonować on musi harmonijnie, nie wyłączając najdrobniejszych kółek, czy trybów. Wola i rozum wodza wtedy są najbardziej skuteczne, gdy każdy podległy mu, a nawet najdrobniejszy pionek z niezachwianą wiarą w celowość jego zarządzeń ochotnie spełnia wszystkie rozkazy, nie wahając się ani na sekundę nawet, gdy wykonaniu tychże zleceń zagraża niechybna śmierć. Wspominam o tej nieomyślnej zawsze prawdzie, by podkreślić, że miłość żołnierza do wodza jest nie słabością, lecz niespożytą siłą nowoczesnej armji. Trzeba ją zatem troskliwie ochraniać, a nie niszczyć i tępić brutalnie.

Stając dzisiaj dla oddania hołdu przed sztandarami 9-tej Dywizji — z dumą myślałem o tem, że oddziały walczące pod ich świetnym znakiem nie sprzeniewierzyły się nigdy swej przysiędze, złożonej na wierność chorągwi narodowej i że w każdej, najkrwawszej nawet potrzebie, broniły nieugięte hasel wypisanych na tej chorągwi i na krzyżu wojskowym: *Honor i Ojczyzna*.

Sztandary te są znakami pułków, które nie przegrały ani jednej bitwy, które nie tylko umiały porwać się do zwycięskiej ofensywy — lecz wytrzymały również wraz z resztą oddziałów Grupy Poleskiej — próbę dla młodej armji najcięższą, gdyż próbę odwrotu od Dniepru do Wisły. Śmiało więc stwierdzić możemy, że oddziały te, a zwycięskiej kontr-oferencji 1920 roku cała armja polska — zdała próbę wojny — czas więc teraz zapytać, czy równie chlubnie zda próbę pokoju.

Okres wojny, którego piękna i dzika poezja łatwo wyczarować może najbardziej wzniosłe przykłady osobistego męstwa i poświęcenia sprzyja porywozności bohaterskiej, tak silnie wrodzonej Polakom. Codzienna jednak szarżowna okresu pokojowego, jego rozczarowania, kłopoty i trudności — stwarzają dla tej wielkiej, a zamkniętej w sobie jednostki moralnej, jaką jest każda armja — poważne niebezpieczeństwo, tem większe, im mniej skonsolidowana jest ta armja,

oraz im mniejszą dojrzałość państwową posiada społeczeństwo.

By na powyższe niepokojące nas wszystkich pytania odpowiedzieć twierdząco — staraliśmy się niezłomnie od samego początku zbratać wszystkich żołnierzy polskich bez względu na dawne ich służby, dążyliśmy stale i bezwzględnie do zatarcia różnic, jakie z racji wychowania czy pochodzenia zaborczego — mogłyby dzielić wojsko narodowe. Oczywiście korpus oficerski i podoficerski, tępiąc wszystkie przejawy niesumienności w służbie i nadużycia, niszcząc koteryjność i wrocholsztwo — staraliśmy się usilnie stworzyć zdrową i niezłomną duszę armji. Przedewszystkiem zaś unikałmy wszelkiej polityki w wojsku, pielęgnując w jego szeregach wysokie poczucie patriotyzmu i honoru żołnierskiego. Armja wychowana w tej atmosferze stawała się coraz wyraźniej pionem gmachu państwowego, którego wahańca na lewo czy prawo wskazywały by niezawodnie błędy konstrukcyjne budowy, mogące łatwo wywołać ogólną katastrofę.

Czas najwyższy powrócił zdecydowanie do tej obiektywnej, czysto państwowym duchem owianej pracy, jedynie która zdola tę tytaniczną narodu siłę, jaką jest armja — powołać do skutecznego wykonania jej zadań, a to zarówno w przygotowaniu państwa do obrony swego niepodległego bytu, jak też w samej obronie i prowadzeniu do zwycięstwa.

Wszystkim tym, których pożądlive ręce chciałyby sięgnąć dla celów koteryjnych po duszę wojska — twardo i surowo odpowiadamy: armja narodowa jest jedną z tych świętości, których pod groźną zagładą naruszać nie wolno! Armja narodowa jest świątynią, do której wstęp mają jedynie ludzie ożywieni zamiarami i uczuciami państwowo czystymi. Armja narodowa stworzona dla celów obronnych, dla celów wojny — pozostać musi poza rozgwarem wewnętrznej polityki państwa, gdyż w przeciwnym razie zatraciłaby wszelką siłę odporną.

Wszystkim, z jakiegokolwiek bądź pochodziliby oni strony — a wobec wojska narodowego zapomnieliby o powyższych kardynalnych prawdach — musimy oświadczyć wręcz — że działają na szkodę Rzeczypospolitej. Oslabiają oni bowiem wśród trudnych warunków strategicznych i politycznych Polski jej ramię zbrojne. Musimy więc, odsunawszy wszelkie wpływy postronne i zamknawszy się w własnej pracy — ochronić wojsko przed zgubnym wpływem fałszywych a w ponętą szatę frazeologii ubranych hasel.

Żołnierz polski wie, że od wojennej sławy do hańbiącego rozkładu armji w obecnych skomplikowanych i trudnych warunkach droga niedaleka i dlatego instynktownie wprost odepchnie wszystkie szkodliwe wpływy. Zdaje on sobie dobrze sprawę, że jak na polu bitwy jego odwaga, dzielność i gotowość położenia swego życia decydują o zwycięstwie — tak w czasie pokoju jego bezwzględne posłuszeństwo wobec Praw Rzeczypospolitej i rozkazów Rządu decyduje o wewnętrznej równowadze sił potrzebnej do pomyślnego rozkwitu Państwa.

Nawiązując do tej oseny niezwykle doniosłej roli armji i żołnierza w życiu państwa i narodu — Generał Sikorski przytoczył szereg przykładów niezwykłego bohaterstwa i instynktu państwowego, z którym zetknął się w czasie swej służby frontowej, przytoczył niezapomniany moment gdy w czasie odwrotu i ogólne

depresji społeczeństwa w 1920 roku mógł wobec zasłużonego i pełnego etykiety 22 p. p. zapowiedzieć, że w ciągu niedługich tygodni wrócimy z powrotem na dawne dzierżawy—

Zakończenie uroczystości

Po długich i gromkich owacjach na cześć gen. Sikorskiego szef sztabu Dywizji kpt. Ciałowicz odczytał nadesłane depesze i pisma tych, którzy sercem złączeni ze światem Dywizji na uroczystość przybyć nie mogli. W dalszym ciągu dziękował mówca zebranych gościom, których przyniosła tu siła moralna wojska.

Kom. por. Sadowski podniósł, że pod rozkazami gen. Sikorskiego marynarka polska otrzymała na wodach Polesia pierwszy chrzest bojowy i po raz pierwszy stanęła do współpracy z wojskami lądowymi.

Przemawiał jeszcze szereg oficerów Dywizji, przyczem zakończył szereg toastów na cześć gen. Sikorskiego kpt. Galiński w słowach:

„Dużo mówić nie będę i wnoszę toast, niech żyje ten, co z nami zawsze siedzi w tyraljerze“.

a wreszcie zakończył toastem na cześć symbolu tegoż bohaterstwa i wiary narodowej: *Nieznanego żołnierza Armii Polskiej.*

Na to ozwały się gromkie okrzyki „I pójdzie gdy będzie potrzeba!“

Popołudniu gen. Sikorski w towarzystwie oficerów sztab. Dywizji zwiedził siedzibę urzędzenia wojskowe i informował się szczegółowo o stanie moralnym i materialnym pułków dywizji.

Uroczystość zakończył bal wydany przez korpus oficerski w salonałach kasyna 22 pp., który wśród ohooczej zabawy i niezwykle serdecznego nastroju koleżeńkiego przeciągnął się do rana dnia następnego.

W niedzielę 3 b. m. przed południem gen. Sikorski, żegnany na dworcu przez przedstawicieli władz cywilnych i niezwykle liczny zastęp wojskowych, odjechał do Warszawy.

Ze Zjazdu Osadników Wojskowych

Drugi dzień Zjazdu rozpoczęto pracami Komisji, zaś od godz. 11.15 znów zaczęły się obrady plenarne, które z krótką przerwą obiadową trwały aż do g. 20. Dyskutowano, niekiedy bardzo gorąco nawet nad sprawozdaniami Komisji. O zamiarach Min. Reform Rolnych w stosunku do akcji pomocy kredytowej dla osadników, mówił naczelnik wydziału finansowego tegoż ministerstwa p. Okołowicz.

Dla zilustrowania życia osadniczego i postępu prac, wyświetlone zostały przezrocza, specjalnie przygotowane.

Wskutek niewyzerpania porządku dziennego, dalszy ciąg sprawozdań, oraz wybory władz Związku odłożono do poniedziałku.

Wieczór spędzili uczestnicy Zjazdu w Teatrze Polskim, gorąco oklaskując „To co najważniejsze“.

Trzeci dzień obrad zapełniły sprawozdania dalszych komisji oraz wybory. Do nowego Zarządu weszli inż. Wiktor Przedpełski, pp. Martynowski, Abram, inż. Lipkowski, Bonkiewicz-Sittauer i Rybicki.

Szereg uchwalonych wniosków i postulatów dotyczył bieżących bolączek i potrzeb osadniczych, między którymi najważniejsze obejmowały dostarczenie buduleca, załatwienie podziału ziemi przeznaczonej na reformę rolną w obiektach osadniczych, oświatę powszechną i pozaszkolną, niedomagania administracji kresowej, uregulowanie prawnego stanu posiadania osad i t. p.

O godz. 13 Zjazd zakończył obrady, polecając zarządowi i przyzdyjm Zjazdu ustalenie składu komisji, która wykończy prace Zjazdu i przedłoży wnioski odpowiednim czynnikom.

Zjazd uchwalił wysłanie delegacji z wyrazami czci do Marszałka Piłsudskiego, jako jednego z najwybitniejszych twórców osadnictwa wojskowego i I członka honorowego Związku. Trzydniowe obrady Zjazdu dały zatem obfity rezultat i przekonały społeczeństwo o sile i wartości osadnictwa wojskowego.

Uchwała Zjazdu Osadników Wojskowych w sprawie akcji społeczeństwa, w szczególności osadników w dziele naprawy Rzeczypospolitej brzmi następująco:

III Walny Zjazd delegatów związków osadników wojskowych z uniesieniem wita decydujące kroki „Rządu Naprawy Rzeczypospolitej“ dające już realne wyniki i uświadomienie, że Polska może i będzie wyratowana z chaosu i ruiny własnymi siłami.

Oświadczając w imieniu 8 tysięcy rodzin osadników wojskowych pełną gotowość do jaknajdalej idących ofiar i wysiłków dla doprowadzenia do końca sanacji naszych stosunków, Zjazd wzywa wszystkich swych członków, by w miarę możliwości pojedynczo lub grupowo, a związki powiatowe obowiązkowo nabywali akcje Banku Emisyjnego, oraz z całą energią zajęli się propagandą czynnej pomocy społeczeństwa w ufundowaniu tej instytucji.

Zjazd uważa za najważniejsze zadanie każdego prawego obywatela Rzeczypospolitej niesienie pomocy Rządowi w przełomowym momencie, gdy nie czas na wahania i oglądanie się na ofiary.

Powodzenie wymaga całego napięcia woli wszystkich niezłomych sfer społecznych dla decydującego zwycięstwa.

Dwa pożegnania odchodzących szefów

plk. Litwinowicza i gen. Pogorzelskiego

W salach Oficerskiego Kasyna Garnizonowego odbyły się w ubiegłych dniach dwa pożegnania:

Najpierw szefowie Wydziałów i Kierownicy Referatów Departamentu VII Int. MSWojsk. żegnali długoletniego Szefa tego Departamentu plk. int. Aleksandra Litwinowicza, po którym stanowisko to dopiero teraz zostało definitywnie obsadzone przez nominację gen. Norwida-Neugebauera (gen. Hubiszta był tylko przejściowo kierownikiem Dep. VII).

W gronie 35 wyższych oficerów spłynęło kilka godzin w serdecznym nastroju na wspólny wieczery, podczas której ustępującego Szefa żegnali: zastępca szefa Dep. ppłk. int. Masny, szef Wydziału Uposażenia ppłk. int. Eile i urz. wojsk. X r. Dąbrowski (improvizacja wierszem).

Odpowiadał ze wzruszeniem plk. Litwinowicz, dziękując za zgotowane mu owacje, oświadczając, że węzły przyjaźni, nawiązane w szeregu lat z kierownikami wszystkich resortów Departamentu nie rozluźniły się nawet przy paromiesięcznej przerwie w pracy i teraz przy odejściu.

Zarząd Kasyna Garnizonowego dał inicjatywę do zbiorowego pożegnania swego prezesa gen. Eugenjusza Pogorzelskiego, odchodzącego do Łodzi na stanowisko zastępcy dowódcy OK IV. Do pożegnania tego przyłączyli się także wyżsi oficerowie z poza Zarządu Kasyna, w pierwszej linii sztab DOK. I którego gen. Pogorzelski był przez dłuższy czas p. o. dowódcy.

Przybyli na tę uroczystość generałowie: Konarzewski, Rogalski, Suszyński, Wróblewski — dalej szefowie oddziałów i służb D.O.K. I. z Szefem sztabu plk. Przybylskim na czele, dowódca 1-ej Brygady jazdy plk. Gluchowski, dowódcy pułków, stacjonowanych w Warszawie: plk. Jacynek (30 p.p.), plk. Rohoziński (1 p. a. p.), plk. Surmecki (1 d. a. k.), ppłk. Sawicki (36 p.p.), ppłk. Żurkowski (21 p.p.) — dalej Szef sztabu Kierownictwa Marynarki wojennej komandor Petelenz, zast. Komendanta miasta plk. Nowakowski, — wreszcie członkowie Zarządu Kasyna i jego Komisji Kulturalno-towarzyskiej.

Przy czarnej kawie, likierach i winie wygłoszono szereg toastów na cześć gen. Pogorzelskiego.

Przemawiali kolejno: gen. Konarzewski imieniem D.O.K. I., gen. Wróblewski im. Zarządu Ofic. Kasyna Garniz., gen. Suszyński im. garnizonu warszawskiego, Kom. Petelenz im. Zarządu Okręg. T.W.W., plk. Pożerski i mjr. Bogusławski im. Komisji kult.-towarz.

Gen. Pogorzelski podziękowanie swe podzielił na dwie części, mówiąc najpierw o czasach pracy swej w D.O.K. I. i wnosząc toast w cześć tego D.O.K. i jego Dowódcy — następnie zaś wspominając o swojej prezesurze w Kasynie Garniz., podniósł zasługi najbliższych swych współpracowników, w pierwszym rzędzie niestrudzonego mjr. Bobrowskiego i zakończył toastem na cześć Zarządu Kasyna.

Zaciąg ochotniczy przy dorocznym poborze w 1924 r.

MSWojsk. Dep. I.—podaje do wiadomości co następuje:

„W roku bieżącym w czasie dorocznego poboru rekruta będą przyjmowani do służby wojskowej, jako ochotnicy, mężczyźni urodzeni w latach 1904, 1905 i 1906, którzy pragną odbyć służbę w wojsku stałym przed ustalonym ustawą terminem.

Podania osób zainteresowanych winny być składane do Powiatowej Komendy Uzupelnień według miejsca zamieszkania w terminie do dnia 1-go kwietnia 1924 r. — Po tym terminie prośby o przyjęcie do służby wojskowej, jako ochotników nie będą uwzględniane.

Kursy żywnościowe dla oficerów broni i służby

Stosownie do rozporządzenia Szefostwa Administracji Armii L. 1095, Adm. zostają z dniem 15 bm. uruchomione w siedzibach wszystkich D. O. K. czteromiesięczne kursy żywnościowe dla oficerów broni i służb, celem przygotowania ich do pełnienia agend oficerów żywnościowych (prowiantowych) w swych formacjach.

Stanowiska oficerów żywnościowych w jednostkach gospodarczych, formacjach liniowych, zajęte dotychczas przez oficerów adm. gosp. zostaną zastąpione przez oficerów danej broni lub służby.

Co do użycia zbędnych oficerów adm. gosp., spełniających dotychczas funkcje oficerów żywnościowych (prowiantowych) opracowane będą osobne zarządzenia.

Oficerowie marynarki wojennej kształcą się na kursie żywnościowym, zorganizowanym przez D. O. K. VIII. Toruń.

Liczba frekwentantów każdego z tych kursów określona została na 30 do 40 oficerów.

Oficer, wyznaczony na kurs, winien posiadać następujące warunki:

a) najmniej dwuletnią służbę liniową jako oficer,
b) wymagane Ustawą warunki do awansu na stopień następny, t. j. posiadać cenzus dowodzenia, wzgl. ukończony kurs według art. 40 Ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 32.22),
c) stopień porucznika.

Przy odkomenderowaniu na kurs pierwszeństwo mają oficerowie:

Do podań należy dołączać w myśl art. 97 Tymcz. ust. o pow. ob. sł. wojsk.: a) metrykę urodzenia, b) urzędowe świadectwo moralności, c) dokumenty o ewentualnie posiadanym fachu i cezasie naukowym, d) zgodę rodziców i opiekunów prawnie zastępujących rodziców.

Zgłaszających się do służby ochotniczej należy wpisywać do list imiennych popisowych rocznika 1903

Przegląd i wezwanie ochotników odbędzie się w terminie, który zostanie ogłoszony w swoim czasie, razem z popisowymi 1903 rocznika. (D. I. 3061.Pob.)“.

a) którzy z własnej woli wyrażają chęć w pełnieniu tego rodzaju służby,
b) którzy mogą wykazać się dłuższą służbą liniową,
c) o słabszej konstrukcji fizycznej, dla których służba w linii jest przejściowo uciążliwa.

Po skończeniu kursu absolwenci odchodzą do tych formacji, z których na kurs przybyli i bezzwłocznie przystępują do objęcia służby oficerów żywnościowych (prowiantowych). Objęcie agend żywnościowych od dotychczasowych oficerów adm. gosp. winno się odbyć według obowiązujących przepisów i trwać najmniej jeden miesiąc, a najdłużej półtora miesiąca. Czas ten uważać należy za równoczesny z praktyką absolwentów.

Nie przewiduje się, aby pełnienie funkcji oficera żywnościowego trwało dłużej jak trzy lata, poczem agendy te obejmą wyszkoleni następnie oficerowie tych samych formacji.

Przedmioty nauki zawiera osobny program, który w streszczeniu zawiera:

a) ustawodawstwo ogólne i wojskowe,
b) organizację administracji wojskowej,
c) korespondencja wojsk. i służba kancelaryjna,
d) służba transportowa,
e) geografia ekonomiczna Polski,
f) zaopatrzenie żywnościowe i materialowe,
g) zaopatrzenie mundurowe i kwaterynkowe,
h) uposażenie i budżet,
i) wychowanie fizyczne.

NA Raty MATERIAŁY WOJSKOWE I CYWILNE poleca „POLONJA“ Ś-to Krzyska 13. 76

KRONIKA KRAJOWA

LWOW
— Ubezpieczenie pracującej Intelligencji

Polski Związek Inteligencji we Lwowie zwrócił się do czynników miarodajnych z przedstawieniem konieczności objęcia ustawą o ubezpieczeniach na wypadek bezrobocia w przemyśle również i pracującej inteligencji...

LÓDZ

— Masowa sprzedaż dolarów do P. K. K. P. Napływ dolarów do P. K. K. P. trwa w dalszym ciągu w tempie niesłabnącym.

Coraz częściej nadchodzą wiadomości o niesłychanej niższej cenie dolara na rynkach prowincjonalnych. Niektóre oddziały P. K. K. P. na prowincji musiały chwilowo wstrzymać skup dolarów z powodu braku potrzebnych zapasów marek polskich...

— Złagodzenie sytuacji w zatargu o płace. Po powrocie z Warszawy delegacji przemysłowców, która konferowała z premierem Grabskim oraz ministrami Darowskim i Kiedroniem nastąpiło pewne złagodzenie sytuacji.

Pomyślny przebieg konferencji przedstawicieli rządu i przemysłu spowodował pewne przesunięcie w taktyce związków zawodowych, które zajęły stanowisko raczej wycieczkujące.

Nach Paris!

przełożył z francuskiego Poraj Stanisław
Wyskoczyliśmy z okopu. Na nasz widok zbiegowie z szóstą kompanją sformowali się z trudem i razem, utworzywszy front rozciągnięty na jakieś pół kilometra...

natomiast robotnicy zgadzać się na żądania przemysłowców obniżenia lub waloryzacji płac, czemu jak wiadomo zarówno centralna organizacja jak i związki zawodowe w Łodzi przeciwstawiają się.

KRONIKA GOSPODARCZA

Złote obligacje kolejowe

Wypuszczono serję pierwszą 40 proc. pożyczki kolejowej w obligacjach na okaziciela po 10, 25, 50, 100 i 500 franków zł. Obligacje te sprzedawane są po cenie emisyjnej, wynoszącej 90 proc. wartości imiennej...

Komitet celný

W dniu 29 i 30 b. m. odbyło się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu posiedzenie Komisji do rewizji taryfy ulgi celný utworzonej przy Komitecie Celnym Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Zadaniem Komisji jest dokonanie rewizji w niezbędnym zakresie obowiązującej obecnie taryfy celný jak również opracowanie projektu przyszłej taryfy celný.

W pracach Komisji bierze udział

między innymi z urzędu 5 delegatów z oddosnych Ministerstw (Min. Przemysłu i Handlu, Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz Spraw Wewnętrznych).

Wyznaczono podkomisji fachowych 14 dla pierwszych 6 grup Taryfy Celný.

Podkomisje fachowe mają za zadanie rozpatrzenie materiału Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wydanie swych opinii, co do przedstawionych wniosków względnie uzupełnienie nowymi wnioskami.

W poszczególnych podkomisjach reprezentowane są zainteresowane sfery gospodarcze.

Druga zaliczka na podatek majątkowy

Najbliższe rozporządzenie ministra skarbu dotyczące poboru drugiej zaliczki na podatek majątkowy zawiera postanowienie, wedle którego osoby, nie podlegające podatkowi majątkowemu, zostaną zwolnione od opłacenia drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego...

Ponadto wysokość zaliczki nie może przekraczać następujących granic: dla płatników podatków gruntowego i budynkowego oraz podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych pierwszych sześciu kategorii oraz przedsiębiorstw handlowych I i II kategorii płatników podatku obrotowego na obszarze Górnośląska: połowy podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku;

dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych VII kategorii i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych: jedną trzecią części podatku majątkowego...

Tajemnicza mina w Galerji Luksenburga

W Galerji Luksenburga (Senatorowska 29) mieszczą się biura Ministerstwa Artylerji i Szkoły Uzbrojenia DOK. 1.

Zwykle po godzinach biurowych wyrzucao do koszyków koperty i papiery służba wynosi do skrzyń, znajdujących się w kotłowni centralnego ogrzewania w podziemiach gmachu.

Papiery te służą do rozpalania ognia w kotłowni.

Wezoraż o 6-tej wieczorem pałac Józef Decezyński, biorąc plikę papierów, natrafił na jakiś ciężki przedmiot. Po wyjęciu go okazało się, że

była to mina typu rosyjskiego, przeznaczona specjalnie do wysadzania mostów.

O powyższem zawiadomiono policję 12-go komisariatu i policję polityczną.

Po rozbrojeniuminy, zabrali ją przedstawiciele policji politycznej.

Tym sposobem dzięki przytomności umysłu p. Decezyńskiego uniknięto katastrofy, której następstwa byłoby wprost straszne, gdyż część gmachu, a w tej liczbie i 200 pokoi hotelowych, zostałaby wysadzona w powietrze.

wych VII kategorii i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych: jedną trzecią części podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku.

Zwolnienia od zaliczki, względnie zniżki będzie uskuteczniła właściwa władza podatkowa przy współudziale rzeczoznawców.

Zainteresowani płatnicy winni wnieść prośby o zniżenie zaliczki do tej władzy podatkowej, która zaliczkę obliczyła, najpóźniej do dnia 14 po ogłoszeniu wspomnianego rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu.

GIELDA PIENIEŻNA

Table with columns: Waluty, 4.II, 5.II. Rows include Dolar St. Zjedn., Franki franc., szwajcarskie, Belgja, Londyn, Praga, Wiedeń.

Papiery proc.

Table with columns: 4% państw. pożycz. prem., 8% państw. pożycz. złota, 6% Bony złote ser. HA, Frank złoty.

Równowartość franka waloryzacyjnego na dz. 6 b. m. — 1810.000 mkp.

Na dz. 7 b. m. — 1800.000 mkp. Dla opłat kolejowych i pocztowych równowartość franka złotego od dn. 1-15 b. m. wynosi 1900.000 mkp.

Dla wyrobów tytoniowych — od 4 — 10 b. m. 1840.000 mkp.

NA RATY „POLONJA“ ul. 5-to Krzyska 4 (ulja 5-to Krzyska 13, tel. 133-94) poleca wielki wybór...

BACNOŚĆ FILATELISTÓW Związek Filatelistów w Toruniu przyjmuje członków w celu okrężnej wymiany znaczków pocztowych...

nas zmieniono. Odpowiedź brzmiała: „Trzymać się za wszelką cenę“. Wszystkie oddziały rozporządzone były w akcji. Bitwa zdawała się rozciągać na linii niesłychanie długiej, wznoszącej się i zwiąjącej się powolnie ku wschodowi.

Przygnębienie nasze powiększył brak amunicji; posiadaliśmy załedwie po trzydzieści naboi na karabin. Spodziewaliśmy się początkowo, że zapadający zmrok połozý kres naszym torturom. Nadzieja jednak nas zawiodła. Francuzi, śmielsi jeszcze ze zmierzchem, nie tylko nie poniechali natarcia, lecz tem zajadlej nas ścigali. Dzięki nocy mogliśmy się jedynie nieco posilić i ewakuować rannych; nadeszły też posiłki sformowane ze zdolnych jeszcze do boju lekko rannych. Godzinami całami trawiła nas udreka; co chwila wszczywał się płoch. Ciemność staraliśmy się rozpraszać racami. Wielu z pośród żołnierzy było tak wyczerpanych, że zasypiali śród najgroźniejszego niebezpieczeństwa; trzeba ich było budzić, kopiąc podkutym butem, by się przekonali, że jeszcze nie są martwi.

Zrana znaleźliśmy przytułek w niezłych wcał okopach, jakie bataljon von Putza, cofając się z aproszów pod Barcy, zdołał usypać wzdłuż drogi do Vareddes. Osłoniła nas tam niezwłocznie nasza artylerja, ostrzeli-

wująca zaciekle całe płaskowzgórze. Mieliśmy dwie baterje lekkie powyżej Etrépilly, ciężką pomiędzy Etrépilly a Trocy, ciężką i siedem lekkich w Trocy, trzy ciężkie i jedną lekką pod Gué-a-Tresmes, wreszcie trzy baterje lekkie na wyżynach Vareddes. Dwie kompanje karabinów maszynowych broniły naszych okopów i flanków.

I znów upłynął dzień złowróźbny, w piekącym słońcu, śród huraganu szrapneli. Połowa naszych ludzi pozostała na polu buraczanem, mimo to jednak kompanja nasza, wraz z posiłkującymi nas lekko rannymi liczyła jeszcze około osiemdziesięciu karabinów. Schimmel postradał palec; mimo to trwał odważnie na czele szczątków swej sekcji. Poppe i Bobersdorf byli nietknięci. Ja również, dzięki Bogu, miałem tylko przestrzelony mundur i rozdarta pikielhaubę. Sierzanci Buchholz i Schmauzer gdzieś znikli. Z kaprali brakowało dwóch; trzech raniionych ewakuowano. Wachsam-Rheinek tkwił w szeregu, ale oddawna już przestał śpiewać.

Francuzi okopali się w odległości czterech mniej-więcej kilometrów i tkwili stoicko w okopach. Gwałtowna kanonada dochodziła od płaskowzgórza Etavigny.

Wreszcie pułkownik von Steinitz uległ. Musiał zrozumieć, że jeśli nam nie dadzą spocząć, to nazajutrz już,

wyczerpani, będziemy się nadawali jedynie do zapełnienia ambulansów. Ponieważ zaś na odcinku naszym zdawał się panować względny spokój, rozkazano nam cofnąć się do miasteczka. Okopy zajął bataljon von Putza, mniej niż my wyczerpani, my zaś ruszyliśmy do Etrépilly.

W domostwach pełno było rannych, których stan nie wymagał zabiegów chirurgicznych. Niektórzy pili, jedli, pali lub rozweselali się. Większość jednak, zagrzebawszy się w łózkach, starała się przespać znużenie i ból. Kaiserkopf, już czujący się lepiej na nogę, wychylał butelkę za butelką.

— I cóż! — radował się — biedny major!... Żeby mnie tak przedwczoraż nie trafiała ta pestka, że śliwki, to wczoraż mnie by może spotkało to, co jegol!...

Schlapps, który skorzystał z jakiegoś draśnięcia, by z kapitanem pozostać na tyłach, spity był jak bela. Zamierzał nawet zorganizować zbiorowy rabunek miasteczka, musiał się jednak jwyrzec zamiaru ze względu na brak rąk. Zresztą nikt nawet nie miał serca rabować.

Każdy z nas rzucił się na pierwsze z brzegu łózko. Kilku miało jeszcze się coś przegryźć, reszta wahała się i zasypiała niezwłocznie jakimś snem letargicznym.

(D.c.n.)

ŹRÓDŁA ZAKUPÓW

polecamy uwagę p. p. wojskowych, hurtowni
= kooperatyw i stowarzyszeń wojskowych =

SIODŁA
gotowa
i na zamówienia
pojedynczo i zbiorowo
za gotówkę i na ROZPLATY
I. Osiński, ul. Królewska 35

Krawieckie magazyny.

NA RATY!!
magazyn ubiorów męskich
i damskich, na RATY na
bardzo dogodnych warunkach
do 4 ch miesięcy pod
firmą
„SZYK”
DŁUGA 28.
Uwaga: Wykonujemy ubiory
męskie i damskie na żądanie w
przeciągu 24 godzin z własnych
i powierzonych materiałów.

**NA NAJDOGODNIEJ-
SZYCH WARTUNKACH**
Wykwintne okrycia
damskie i dziecięce
oraz
ubioru męskie
UWAGA: Wykonujemy
ubioru męskie i damskie
z własnych i powierzonych
materiałów po cenach

D. BOĆKO,
Elektoraina 45, telefon 511-45

NA RATY
Okrycia damskie, ubiory męskie,
koldry, firanki i bielizę.
Magazyn konfekcji
Wspólna 3.

JAN SYBILSKI i S-ka, Miodowa 4
tel. 72 Dostawy Biurowe. Papier,
księgi buchaltaryjne, materiały pi-
semne. Introligatornia i drukarnia.

Na RATY!! Okrycia damskie
Manufaktura wszelkiego rodzaju
Materiały bielizniane. Chustki wełniane.
polaca: **Sz. SZULC** Senatorska 4.
Wejście z bramy na parterze. Uwaga!!! firma egzystuje od 1910 r.

Na RATY!!! Bez żadnych dopłat waloryzacyjnych!!!
Na bardzo dogodnych warunkach!!!
dajemy bielskie i angielskie materiały, oraz jedwabie, satyny i białe towary.
Kredytowa Spółka Manufakturowa
Marszałkowska 132, tel. 256-30. W podwórzu na prawo 1-sze piętro.
P. p. urzędnikom państwowym, komunal-
nym i innym specjalne udogodnienia

NA RATY na 4 miesiące
Wykwintne ubiory męskie i okrycia damskie gotowe
i na zamówienia poleca firma
„GWIAZDA” Hoża Nr. 23 (sklep)
UWAGA! PP. Urzędnikom ustępstwo

25% TANIEJ 25%
4-ta część przy kupnie NA RATY
Okrycia damskie i ubiory męskie
w pracowni Twarda 26 m. 10, w podwórzu na prawo, 1-sze piętro
J. Branicki Zamówienia wykonujęm punktualnie

**NA
RATY
CENTRALA
PRZEJAZD 1**
tel. 252-50
towary wszelkiego ro-
dzaju na najdogodniej-
szych warunkach:

BRONŃ H. ENGELHART, WIDOK 22.
**Na raty i za gotówkę
KRAWIEC WOJSKOWY**
p. f. „ZENIT”
Ś-to Krzyska 4, tel. 144-09, I sklep
krawiecki od Nowego-Świātu.
Posiada wielki wybór ubiorów Wojsk.
oraz przyjmuje obstalunki.
Uwaga na firmę „ZENIT”

Za gotówkę i na raty
Kto się chce elegancko ubie-
rać podług ostatnich modeli, niech
się zgłosi do firmy
„OSZCZĘDNOŚĆ” WARSZAWA
Koszykowa 43,
róg Marszałkowskiej
2-gi sklep od firmy (B-cia Pakulscy)
Uwaga: Posiadam na składzie
wielki wybór gotowych ubiorów
męskich oraz specjalny dział woj-
skowy. Posiadam na składzie wiel-
ki wybór towarów angielskich i
francuskich, przyjmuję obstalunki
z własnych i powierzonych towa-
rów, wykonujęm prędko i soli-
dnie. Dla przyjezdnych wykonujęm
w przeciągu 24-ch godzin.
Ceny przystępne

Na Raty
**ZEGARKI ZŁOTE
OBRACZKI**
oraz wszelką biżuterję
daje Zakład Jubilerski
Krucza 36-a, róg Żórawiej

Wezwanie do składania ofert

Kierownictwo Rejonu Intendentury Warszawa, zamierza odlać w dro-
dze nieograniczonego przetargu publicznego dostawę mięsa i słoniny dla
garnizonu Mińsk-Mazowiecki od dnia 1 marca 1924 r. do 31 sierpnia 1924 r.

Oferty należyce ostemplowane z podaniem warunków dostawy i doła-
żeniem odpisu dowodu złożenia wadium w wysokości 3 proc. wartości
miesięcznej dostawy w 6 proc. bonach złotych, w zapieczętowanych kopertach,
należy składać do dnia 19 lutego 1924 r. godz. 11 w Garnizonowej
Komisji Mięsarnej Mińsk-Mazowiecki, tego samego dnia o godz. 12-iej, na
miejscu odbędzie się komisyjne otwarcie ofert. Oferty wniesione po okre-
ślonym terminie nie będą rozpatrywane.

Do oferty oprócz dowodu złożenia wadium należy dołączyć: 1) świa-
dectwo fachowego uzdolnienia, 2) zaświadczenie o solidności kupieckiej,
3) odpis rejestru handlowego i 4) odpis świadectwa przemysłowego.

Dla niniejszego przetargu obowiązują następujące przepisy: a) urzędo-
wy wzór oferty, b) zestawienie warunków ogólnych i specjalnych, obowią-
zujących przy dostawach arendacyjnych mięsa i tłuszczu, c) tymczasowa
Instrukcja o Garnizonowej Gospodarce Mięsarnej.

Wszelkich wyjaśnień dotyczących dostawy i ilości pobieranego mięsa
i słoniny udziela Przewodniczący Garnizonowej Komisji Mięsarnej w godzi-
nach urzędowych.

Kierownictwo Rejonu Intendentury Warszawa zastrzega sobie prawo
przeprowadzenia ustnego przetargu oraz swobodnego wyboru oferenta.

104

Kierownictwo Rejonu Intendentury
Warszawa, L. 1352.II.

PRZETARG

Szefostwo Inżynierji i Saperów DOK. III Grodno — ogłasza niniej-
szym przetarg nieograniczony na dostawę żarówek elektrycznych 220 wolt
w następujących ilościach:

Miejsce dostawy	Siła światła wyrażona w świecach						
	5	10	16	25	32	50	100
Grodno	150	400	1000	720	335	150	130
Wilno	50	200	400	280	115	50	20
Razem:	200	600	1400	1000	450	200	150

Żarówki winno mieć na szkłe znak szczególny — „D. O. K. III” —
zakup żarówek będzie uskuteczniiony tylko z pierwszej ręki i w solidnej
wytwórni. Wszelkie pośrednictwa wykluczone. Termin dostawy do trzech
tygodni od dnia podpisania umowy.

Warunki ogólne wedle przepisów o dostawach wojskowych 8—10.
1922. Warunki szczegółowe, techniczne oraz wzory ofert są do wgląd-
nięcia w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. O. K. III. Aleja 3-go Maja Nr. 6.

Oferty należyce ostemplowane w zalakowanej kopercie z napisem
„Oferta na dostawę żarówek” — należy składać w Kancelarji Szefostwa Inż.
i Sap. D. O. K. III. do dnia 15 lutego 1924 roku. Do oferty należy załą-
czyć dowód złożenia wadium w wysokości 3% od sumy
ofertowej.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 15 lutego b. r. o godzinie 12-iej
w lokalu Szefostwa Inż. i Sap. D. O. K. III. Grodno, Aleja 3-go Maja Nr. 6.

Zastrzega się prawo oceny i wyboru oferty oraz ewentualny prze-
targ ustny.
Szefostwo Inż. i Sap. D. O. K. III.
101 Nr. 303. Inż. A. B.

PRZETARG

Kierownictwo Rejonu Intendentury Toruń zamierza oddać w drodze
nieograniczonego przetargu dostawę:

100 wagonów owsa i
20 wagonów żyta.

Reflektuje się tylko na towar pochodzenia wielkopolskiego i pomorskiego.
Oferty na części tej dostawy są dopuszczalne.

Oferty w zamkniętych kopertach, należyce ostemplowane ewentualnie
z próbkami winne wpłynąć do Kierownictwa Rejonu Intendentury Toruń,
ul. św. Łazarza Nr. 4 — do dnia 15 (piętnastego) lutego 1924 r.

Wysokość wadium ustala się na 3 proc. (trzy procent) wartości zao-
ferowanej dostawy, według cen podanych w ofercie.

Ewentualnych dodatkowych informacji zasięgnąć można codziennie od
godziny 9-iej do 15-iej, w Kierownictwie Rejonu Intendentury Toruń, ul. św.
Łazarza Nr. 4, pokój Nr. 16 — telef. DOK. 66.

98

Kierownik Rejonu Intendentury Toruń
WITEK major Int. L. dz. 798.

GŁOSZENIE

Kierownictwo Rejonu Intendentury w Siedlcach zamierza oddać w dro-
dze nieograniczonego przetargu publicznego dostawę słoniny dla Garnizo-
nów: Siedlce, Łuków i Biała-Podlaska, na czas od dnia 1-go marca 1924 r.
do dnia 31-go sierpnia 1924 r.

Reflektanci na dostawę winni wnieść ostemplowane i zapieczętowane
oferty do dnia 22-go lutego b. r. do godz. 10-iej, do Garnizonowej Komisji
Mięsarnej w Siedlcach (ul. Warszawskiej), poczem nastąpi rozprawa ofertowa.

Do oferty należy dołączyć:
1. Dowód złożenia wadium w Kom. Gosp. R. Z. G. w wysokości 3 proc.
wartości oferowanej miesięcznej dostawy.
2. Świadectwo fachowego uzdolnienia i solidności kupieckiej.
3. Świadectwo przemysłowe.

Wzór oferty obowiązuje urzędowy.
Ceny w ofertach mają być wyrażone w cyfrach i słowach.

Wszelkich informacji w sprawie dostawy zasięgnąć można codziennie
w godzinach urzędowych w Kier. Rej. Int. w Siedlcach (ul. Nadkolejna 13)
oprócz niedziel i świąt.

W ofercie musi być zaznaczone, że oferentowi dokładnie jest znane
zestawienie warunków ogólnych i specjalnych, obowiązujących przy do-
stawach arendacyjnych słoniny.

100

Kierownictwo Rejonu Intendentury Siedlce
L. dz. 620.III.